

Kalotaszeg Reménye

„Várván a mi boldog reménységünket, a mi nagy Istenünk és üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését.” (Titusz 2:13)

4. szám, 2016. június

Keresztény szellemiségű, ingyenes havilap

Szászfenes középkori temploma

A hajdani Leányvár alatt fekvő Szászfenest már egy 1297-ből származó oklevél említi. Gótikus stílusú temploma a 14. században épült, és a 16. századi reformáció idején, az áttérő hívekkel együtt sorban lesz lutheránus, református majd unitárius kézben. 1655-ben már újból plébánosa van, Tamási Gergely személyében, és azóta is a Római Katolikus Egyházhoz tartozik népünk ezen -időközben új toronyfelsőrészt kapott - nagyon szép hit- és műemléke.

A színtalpak mögött:

A szabadkőművesség (2. Rész)

A múlt havi számunkban felvettük a titkos szervezetek és ezeknek keretében a szabadkőművesség témáját, mely szervezetnek népünk köréből is számos neves tagja volt. A szabadkőművesség, mint említettük, az 1989-es hatalmi változásokat követően újra engedélyezve lett – mind Magyarországon, mind Romániában. Ezenközben különböző történelmi munkákban és az Interneten is hozzáférhetőkké váltak az idők folyamán megszerveződött páholyok (a szervezet helyi sejtjei) tagjainak a

névsora. De miről is van itt szó valójában?

(folytatás a 6. oldalon)

Egészségünk:

Az alkohol – áldás vagy átok?

Az 1740-es években, London 600.000-es lakosú városában 17.000 kocsmá működött, azaz minden 35 személyre jutott egy. Bizonyos vélemények szerint, a Brit Birodalom akkori lakossága minden rétege körében, s ugyanígy a hadseregben és a flottában eluralkodó alkoholizmus miatt a bukás szélére jutott, és

csak a methodista mozgalom révén gerjesztett evangéliumi hullám mentette meg.

(folytatás a 10. oldalon)

Egyik történetírónk szerint, „A kereszténység történetében Jézus Krisztusnak az igehirdetésén és munkálkodásán kívül a legfontosabb és legmesszebbreható mozzanat a reformáció volt.”¹ Hatásai máig érezhetőek az emberiség felfogásában, viselkedésében. Kalotaszeg életét is nagyban befolyásolja, hogy a reformáció folytán Isten igéjét tisztán, magyarul hallgathatjuk már évszázadok óta. Az erkölcs fennmaradását, a család erejét, a gazdasági kibontakozást jelentős mértékben köszönhetjük ennek a mozgalomnak, ébredésnek.

Villámcsapáshoz hasonlítható, ahogyan elkezdte Luther ezt a munkát, de a tarlón terjedő tűznél is gyorsabban bejárta a világot üzenete. Jelen cikkünkben arról írunk, miként jelent meg a reformáció eszméje Magyarországon, illetőleg az akkor még hozzátartozó Erdélyben.

Első biztos adatunk a Szathmári György esztergomi érsek 1521-ben írt körlevele, mely szerint az ország minden nevezetesebb városának szószékeiről nyilvánosan átkozott-

¹ Zoványi Jenő: *A reformáció Magyarországon 1565-ig*. 6. kötet

Tartalom

Kalotaszeg reménye 2016/4. szám, június

A reformáció (3. rész)	2
Utam Istennel	4
A színfalak mögött (2. rész)	6
A Tízparancsolat (4)	8
Egészségünk: Az alkohol	9
Imasorok	14
A hó receptjei	15
Szó-kincs	15
Tudtad-e	16
Nyerő kérdés	19
Hirdetés: Ajándékkönyv	20
Hirdetés: Nyári tábor	20

A reformáció (3. rész)

nek kellett nyilvánítani a Luther tanait.² Ezzel próbálta az egyház képviselője már csirájában elfojtani a magyar reformációt. Ugyanerre törekedett a Ferences rend főnöke is, aki ebben az évben arról rendelkezett, hogy szerzetesei a „lutheri dogmatizálás pestise ellen”³ imádkozzanak és prédikáljanak.

Valamivel kevesebb, mint négy év telt el a reformáció napjától ezekig a rendeletekig. Ha azonban átgondoljuk, mit is tartalmaztak ezen felhívások – azaz, hogy általánosan felhívták a figyelmet a lutheri mozgalomra – akkor egyértelmű, hogy a reformációnak már jelen kellett lennie jóval hamarabb is Magyarországon. Azt is figyelembe kell vennünk, hogy egy eszme sohasem azonnal ragadja magával mindazokat, akik hisznek majd benne, s így egyértelmű, hogy egyesek már hónapok vagy évek óta foglalkozhattak a reformáció gondolatával.

Jelentős a magyar reformáció története szempontjából az is, hogy Werbőczy István, Magyarország nádora, aki beosztása révén a király után a legnagyobb magyar méltóságnak számított, 1521. március 2-án németországi, a wormszi birodalmi gyűlésen való tartózkodása során ebédre hívta meg Luther Mártont, igyekezve ez alkalommal rávenni őt tanainak visszavonására.⁴

De kik lehettek Magyarhon azon legelső polgárai, akik a reformáció oldalára álltak? Az eszmét minden bizonnyal a magyarországi német anyanyelvű diákok hozták magukkal, akik egy, két vagy akár több évre is kiutazva németországi tanulmány-

² Schmitth: *Archiepiscopus Srigonienses. II. Kiad. 1758. II. k. 32.*

³ Karácsonyi János: *Egyháztörténeti emlékek a magyarországi hitújítás korából. I. köt., 42.*

⁴ Századok 1876, 467.

Werbőczy István, Magyarország nádora

útra, az ott lévő híres egyetemeken találkozhattak az új tanítással. Másrészt ott voltak a német anyanyelvű kereskedők is, akik mind németekkel, mind magyarokkal való rendszeres érintkezésük során, terjesztőivé válhattak a hit ezen új meglátásáról szóló, portékáik közé rejtett könyveknek és füzeteknek.

Erdélyben a szászok vállaltak jelentős szerepet a reformáció elterjesztésében. Pamflinger Márk szombati bíró, minden tilalom ellenére megvédte városában az éppen elinduló mozgalmat. Hasonlóan történt a Barcaság más településein is: Brassóban és más városokban rövid idő leforgása alatt tárt kapukkal fogadták a reformációt – jórészt a nagy szász teológus, Johann Honterus hatására. Erdélybe tehát a szászok hozták be elsőként a lutheri elgondolásokat.

Álljunk meg egy zárójel erejéig. Kik is voltak tulajdonképpen az erdélyi szászok? András király telepítette át őket szűk hazánk keleti és délkeleti részére, miután a székely határország nem tudta megvédeni az erdélyi hágókat a tatárok betörése ellen a tizenharmadik században.

A szászok külön autonómiának örvendtek Magyarországon, akárcsak a többi, testvérként befogadott nép – mint a kunok vagy a jászok – de velük ellentétben ők nem olvadtak bele a magyarságba, hanem megőrizték nemzeti és nyelvi azonosság-tudatukat. Körükben csirázott tehát ki a reformáció palántája elsőként Erdélyben, hogy azután tőlük átterjedhessen a magyarságra is, elsőként olyan szász-magyar vegyes városokban, mint például Kolozsvár.

Évszázadokkal később, a 19–20. század fordulóján, az erdélyi szászok voltak azok, akiknek körében gyökeret vert egy újabb érdeklődési hullám Isten igéje iránt, mely azután szintén érezte hatását a magyarság körében. Végül, nemrég, több mint hétszáz év együttélést követően, mintha egy láthatatlan kéz vitte volna őket vissza Németországba. Talán azért, hogy ott legyenek a keresztény hit védelmezői? Ha igen, akkor napjainkban sajnos bőven akad munkájuk Németországban...

Nemcsak a szászok álltak a reformáció oldalára, hanem a társadalmilag magasabb pozícióban álló személyek közül valók is. Habsburg Mária királyné például, aki II. Lajosnak, a mohácsi csatában elesett királyunknak a felesége volt, reformáció párti udvari papot tartott Budán - Cordatus Konrád személyében. Még akkor is ragaszkodott kedves papjához, amikor a magyar főurak

Habsburg Mária királyné

Johann Honterus szobra Brassóban

egyike-másika szót emelt ellene, arra igyekezvén kényszeríteni a királynét, hogy távolítsa el őt az udvarból. Nem véletlen az sem, hogy Luther Márton is levelet írt Mária királynénak, melyben méltányolja a reformáció iránti rokonszenvét és bátorítja, hogy tartson ki az igaz hit mellett. Évekkel később, amikor Cordatus Konrád már nem tartózkodhatott tovább Budán, Németországba távozott és azután már Luther asztaláról élt. Luther Márton lejegyzett *asztali beszélgetéseiben* többször találkozunk Cordatusszal, aki a magyarországi reformációról számol be.

A következő cikkünkben arról írunk, miként védelmezte Mária királyné – és vele együtt más akkori fontos személyek is – a reformáció lángját.

Filep István
lelkész, Kolozsvár

Luther levele Habsburg Máriahoz

Utam Istennel

A nevem Szallós Erzsébet, Magyarvistán születtem 1950-ben, és azóta is itt élek családommal együtt. Szeretném elmesélni most nektek, Kalotaszeg népének, a megtérésem történetét.

De mielőtt erre rátérnék, egy pár szóban megemlítem, hogy engem a „gólya” egy szerető családba tett le. Szüleim egyszerű, de nagyszerű emberek voltak, akik, mint egyedüli gyermeket, nagyon szerettek, és mindent megtettek hogy semmiben sem szenvedjek hiányt. Egészen fiatalon, 17 évesen mentem férjhez egy falumbeli fiatalemberhez, akivel jövőre, ha az Úr is úgy akarja, ötven éve lesz annak, hogy együtt vagyunk

Szallós Erzsike és a férje, Ferenc

jóban-rosszban. Két gyermekünk és négy szép unokánk van.

Kedves kalotaszegiek! Az ember egy életen át fáradozik, küszködik, gyermeket nevel – és mi is így tet-

...és az egyik unoka, Szandra

tünk. Állandó jelleggel építkeztünk, és én úgy dolgoztam, mintha mindig élnék, de nem úgy imádkoztam, mintha ma meghalnék. Ha valami baj ért, gyorsan leborultam és imád-

A Szent János kórház Budán

koztam, mivel sosem kételkedtem a Teremtő Isten létezésében. Azonban, ha a probléma megoldódott, minden feledésbe merült... Igen, Isten áldásait elfogadtam, de hálát valahogy már nem sikerült adnom Őneki...

Szerettem e világot, e világ adta örömeiket, és szüntelen kergettem a boldogság kék madarát, míg egy napon összetalálkoztam az Úr Jézussal. Miként is történt ez?

Negyven éves voltam, amikor TBC-vel diagnosztizáltak. Folyton-folyvást visszaestem e nehéz tüdőbetegségbe, míg végül úgy döntöttem, Magyarországon keresek gyógyulást, ahova ezután rendszeresen kijártam. Egy alkalommal kivizsgálásra érkeztem a budai Szent János kórházba, amikor is daganatot fedeztek fel a tüdőmön. További vizsgálatokra volt szükség, hogy megállapítsák, milyen jellegű az elváltozás. Az eredményre való várakozás napjaiban szokásom má vált kísélni egy közeli parkba, ahol emberek alig jártak, de madár annál több volt. Üldögéltem az öreg fák alatt, és hallgattam a kismadarak Isten dicsőítő énekét. Ekkor gondolkodtam el életemben először arról, hogy miért is vagyok ezen a világon, és vajon mi az életem célja? Avagy: van-e egyáltalán valami célja az életemnek?

Miközben ezeken töprengtem, hirtelen úgy éreztem, mintha vala-

Vistában épült 1908-ban a világ legelső magyar adventista imaháza

A vistai református templom

milyen hatalmas kéz felemelt volna, hogy visszatekinthessek addigi életemre: ekkor rájöttem, hogy eddig minden hiábavaló volt. A jelenbe visszatérve hirtelen tudatára ébredtem ott, a parkban, hogy ezután más életet kell élnem, de nem tudtam, hogyan is foghatnék hozzá ehhez.

Ez volt első találkozásom Istennel és az Ő erejével, amelyet többé sosem tudok elfelejteni.

Idő közben elkészültek az eredmények, és az orvosok műtétet javasoltak. Gondolkodási időt adtak, így hazatérhettem. Otthon első dolgom volt elővennem a Bibliát, és életemben először kezdtem el azt imádságos lelkülettel olvasni olyan ígét keresve, mely által Isten tanácsol és utat mutat. Rövidesen a 103. Zsoltáron akadtak meg szemeim:

„Áldjad én lelkem az Urat, és el ne feledkezzél semmi jótéteményéről. Aki megbocsátja minden bűnödöt, meggyógyítja minden betegségedet. Aki megváltja életedet a koporsótól: kegyelemmel és irgalmassággal koronáz meg téged. (...) Amilyen könnyű az atya a fiához, olyan könnyű az Úr az őt félők iránt.” (2–4 és 13. versek)

Ezen igékből merítettem azokban az órákban erőt és bátorságot, érezve

...és a harangláb

a jó Isten gondoskodó szeretetét, irgalmát és megbocsátását, és azonnal elöntött a bizonyosság, hogy az Úr elő fogja segíteni a gyógyulásomat. Visszatérve Budapestre alávéttem magam a műtétnek, amely Isten könyörülete révén sikeres volt, így gyógyultan hagyhattam el a kórházat.

Azóta a Biblia, amely az Úr Isten levele az emberiséghez, rendszeres olvasmányommá és naponkénti tanulmányommá vált. Lassan egyre többet ismertem meg Isten nagy igazságaiból, megszerettem az Ő szent törvényét, és megértettem, mennyire fontos a neki való engedelmesség.

Eljött a pillanat, amikor úgy döntöttem, szövetséget kötök az Úrral hitvalló keresztség által, amint az Ő Igéje is tanít: „Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözülni...” (Márk 16:16) Végleg átadtam az életemet Istennek, és ezentúl csak neki akarok szolgálni, hogy mindenkinek bizonyosságot tehessek arról hogy: „Úgy szerette Isten a világot, hogy Egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (János 3:16)

Szallós Erzsébet,
nyugdíjas, Magyarvista

A színpalak mögött: A szabadkőművesség (2. Rész)

(folytatás az első oldalról)

Dan OPRIS

E kérdés részletesebb megválaszolására kértem meg jó ismerősömet, Dan Opris-t, a történelemtudományok doktorát, francia és olasz szakintézmények munkatársát.

Dr. Dan Opris: A XXI. század világát éljük, és bár információk tömkelege zúdul naponta ránk, a mindennapi embernek mégis hiányoznak azon eszközei, melyek segítségével különbséget tehetne az igaz és a hamis, a valódi, tényszerű közlés, illetve a félrevezetés között. Ezen eszközök hiányában a félrevezetés, valamint az információval való visszaélés és manipuláció fogják a közvéleményt formálni a társadalomra hatással levő személyeket, csoportokat és eseményeket illetően.

Az idők folyamán a szabadkőművesség volt az egyik olyan fontos téma, mely megosztotta a róla vélelményt alkotókat, mindkét tábor – az ellenzők és a támogatók is – erőteljesen meg lévén győződve állításaik helyessége felől.

Másrészt a pro- és kontra vélelmények annyira nélkülözik az érveket, hogy jónak láttam e témakör kiegyensúlyozott és ugyanakkor

konkrét, hiteles adatokra támaszkodó megközelítést. Azonban titkos szervezetről lévén szó, e dolog egyáltalán nem lesz könnyű.

A szervezet meghatározása

Mi is a szabadkőművesség? Mikor is jelent meg? Vajon vallásos szervezet-e, és melyek a céljai? Milyen eszközöket használ ezeknek elérésére? Íme, néhány kérdés, melyekre a következőkben válaszolni szeretnénk.

Először lássuk magának a névnek az etimológiáját (eredetét): *Szabad kőműves*, avagy *Free Mason* (angolul), *Freimaurer* (németül), *Francmaçon* (franciául) – mind ugyanazt jelenti: valamiféle szabad céhre gondolhatunk, melybe annak idején középkori építőmesterek tömörültek (különösen a templomokéi). Egyes vélemények szerint egy nagyon régi szervezetről lehet szó, mások pedig úgy gondolják hogy csak a XVII. században jelent meg, és a XIX. században terjedt el világszerte.

Másodsorban a szabadkőművesség olyan titkos szervezet, melynek tagjait nemcsak azonos ideálok és célok fűzik össze, hanem mindenféle rítusok is: például valamely nagy vallás szent könyvére való eskütétel (Biblia, Korán, a hindu Védák stb.), vagy a különböző misztériumokba való beavatási szertartások – „A Világegyetem Nagy Építőmesterének” vagy a „Legfelsőbb Hatalomnak” a titkaiba, mely terminusok köreikben az istenségre vonatkoznak.

Habár terminológiájuk vallásos jellegű, mégsem beszélhetünk megszokott vallási szervezetről, hisz tagjai mindenféle vallást gyakorolnak; inkább vallások feletti, avagy minden vallást magába foglaló szervezetről van itt szó, melynek ideáljai rendkívül magasak, ugyanakkor nélkülözik a vallásos csoportokra jellemző szektáriánus felfogást.

Saját maguk így jellemzik e szervezetet:

„Jó erkölcsű, szabad emberek társulása, kik a társadalom fejlődése, valamint a szervezet tagjainak erkölcsi és értelmi tökéletesbítése érdekében munkálkodnak.”¹

Ahogy tagjai is elismerik, itt egy rendkívül titkos szervezetről van szó, éppen ezért nagyon nehéz kívülről megvizsgálni ezen állítások igaz voltát, annál is inkább, hogy a történelem bebizonyította: a titkos, beavatásos rítusú szervezetek túlnyomó többségét az idők folyamán a hatalom és a gazdagság iránti, illetve a néptömegek feletti ellenőrzés megszerzésének vágya jellemezte.

Sőt, mi több, maga azon állítás, miszerint különféle, az egyszerű ember számára hozzáférhetetlen ismeretekhez, titkokhoz lehet hozzájutni a beavatási rítusok által, nemhogy csökkentené, hanem éppen hogy mélyíti a társadalmi különbségeket. E felfogás *határozottan különbözik a keresztényi meglátástól*, hiszen ez utóbbiban a felfedezett igazságokat mindenki előtt kimondják és bárki számára hozzáférhető, az egyház szervezete pedig jól ismert és nyitott akárki előtt.

Eredetekre vonatkozó elméletek

Most pedig próbáljuk meg felderíteni e szervezet eredetét. Mint említettük, ez egy titkos szervezetről nem könnyű feladat, ám az eredetek feltárása fontos a célok jobb megértése érdekében.

Az első elmélet egy olyan tradíció vagy legenda, mely szerint a szabadkőművesség a *Bábel Tornyának* idejében született, mivel ennek építői már birtokában voltak azon „titkoknak”,

¹ Grand Larousse 1924, art. *Franc-maçonnerie*

Szabadkőműves beavatási szertartás

melyeket azután nemzedékről nemzedékre továbbítottak „beavatási aktusok” révén egészen napjainkig.

Egy másik hagyomány szerint, Ábrahám, a zsidó nép ősatya adta át az egyiptomiaknak az özönvíz előtt élt nemzedékek titkos ismereteit, melyeket ezután majd az ókori görög filozófus és matematikus, *Euklédész* gyűjtött kötetbe.

Mások szerint a szabadkőművesség az első jeruzsálemi templomhoz, és így *Salamon* királyhoz, illetve a *tiruszi Hírám* mesterhez kötődik, megint mások szerint az ókori Róma mesterekből és műépítészekből álló építőmunkás csoportosulásaihoz hozhatók összefüggésbe (latinul: *collegium fabrorum*), melyek szerveződései alapul szolgálnak majd a későbbi, középkori céhek megszületése számára.

A XIX. században, *Albert Mackey*, szabadkőműves történész kapcsolatba hozza a szabadkőművességet a középkori építészcéhekkel, különösen az észak-itáliai úgynevezett „*Lombard Építőmesterekkel*”. Mackey szerint ezen céhek tagjai vették fel először a *szabadkőműves* nevet, mely a hosszabb, „*Szabad és Elismert Kőművesek Testvéri Rendje*” név rövidítése.² Maga a szabadkőművesség legfontosabb szimbóluma, a körző és a derékszögű vonalzó (vagy szögmérő) közé írt G betű (G: *A nagy Geométer*, avagy a *God, Gott* – „Isten” szóból...? – ford. megj.) is érveket jelenthet a szervezet és az ókori, vagy középkori építészek közötti kapcsolatra.

Templomosok

Még ezeken túl is ismeretes egy másik, talán a legelfogadottabb vélemény, mely szerint a szervezet megjelenése a *Templomos Lovagrend*hez köthető. Ez a keresztesháborúk idején megszületett és Jeruzsálem meghódításával nevet szerzett katonai szerzetesrend a XIII. században ért el hatalmának és gazdagságának csúcsára. Egy XVIII. századbeli törté-

² Albert Mackey, *Francmasoneria: Istoria, simbolismul si filosofia ei*, Ed. Herald, Bucuresti, 2014, 21. oldal

A szabadkőművesség hierarchikus felépítésének lépcsőfokai >

A legelterjedtebb szabadkőműves szimbólum

nész szerint a szervezetet *Godefroy de Bouillon*, az első kereszteshadjárat vezetője és Jeruzsálem muzulmán fennhatóság alóli felszabadítója alapította. Ugyancsak őneki tulajdonítják a titokzatos „*Sion Bölcsel*” szervezet megalapítását. De ezekre majd a jövőben visszatérünk.

Az eddig említettek azonban csak elméletek maradnak, habár eddig számos tanulmány dolgozta fel e témát. Walter Leslie Wilmhurst, ismert szabadkőműves író, a *Meaning of Masonry* (*A szabadkőművesség jelentése* – angolul) című könyv szerzője így szól: „Az eredet valódi, titkos történetének nyilvános feltárása sosem történt meg, még a szervezet tagjainak körében sem. Számos kutató szerint a tagok többsége nincs már tudatában a szervezet igazi eredetének céljának.”³

³ W. L. Wilmhurst, *The Meaning of Masonry*, Grameway Books, NY, 1995, 5. oldal

Belépés az európai politikába

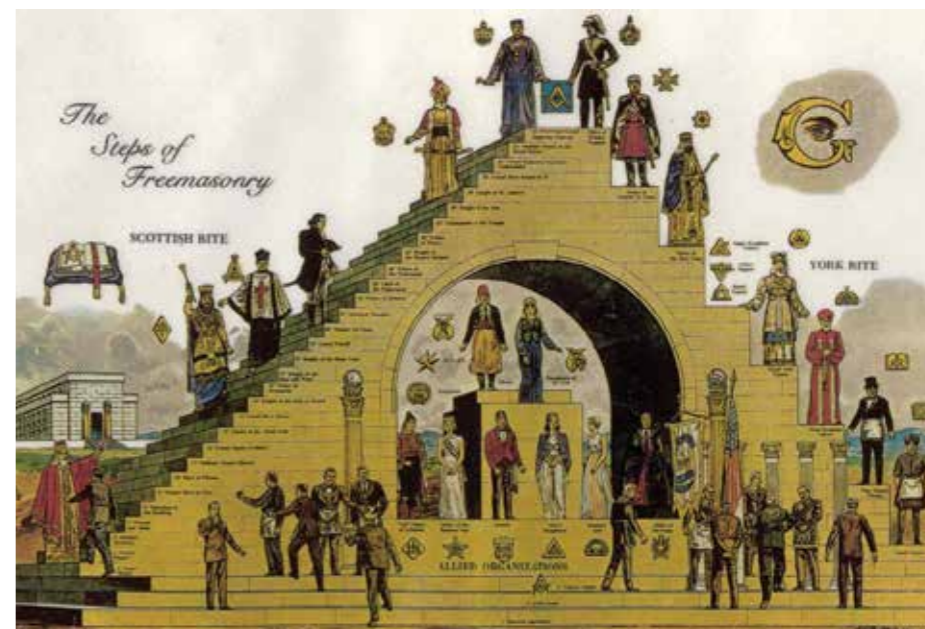
A XVIII. század az az időpont, amikor e szervezet erőteljesen belép az európai politikába. Ez időből, 1737-ből ismeretes prof. Andrew Michael Ramsey Párizsban, az ottani szabadkőművesek előtt tartott beszéde, melyből idézzük: „*Rendünk elválaszt-hatalan egységet alkotott a jeruzsálemi Szent János lovagrenddel*”, mely tudvalevőleg közel állt a Templomosokhoz. Ramsey ugyanitt megemlíti az egyiptomi Isis és a görög Ártemisz istennők nevéhez kötődő ókori misztériumvallásokkal való kapcsolatot is.

Valószínű tehát, hogy az ókori titkos társaságok modern beavatási szervezetekké való átalakulását a XVIII. századi *megvilágosodott szabadkőművesség* kifejlődése mozdította elő, mely most már az ősi ezoterikus⁴ tradíciókat összekötötte a Kabbalával. Ezen titkokba azonban csak a szabadkőművesség felsőbb szintjein levőket avatják be, míg az alacsonyabb fokozaton levők előtt rejtve maradnak.

(Folytatjuk)

Dr. Dan Opris,
történész, Kolozsvár
(fordította J.E.)

⁴ ezotéria: csak a beavatottak számára elérhető misztikus tudás

A Tíz-parancsolat

(4. rész)

A harmadik parancsolat

„Az Úrnak, a te Istenednek nevét hiába fel ne vedd, mert nem hagyja azt az Úr büntetés nélkül, ha valaki az Ő nevét hiába felveszi.” (2 Mózés 20:7)

Ha van bűn, amelyet ma és azonnal el kell hagynunk, akkor ez az. Szinte nem lehet olyan helyet találni ma – legyen az építőtelep, az iskolák folyosója, vagy az otthonok mindennapos légköre – ahol a gyermek már kora ifjúságától ne találkozna és ne szokna rá Isten nevének tiszteletlen használatára, sőt gyalázására. Ezt az ördögi célt mozdítja elő az úgynevezett *akciófilmek* és egyéb műsorok nyelvzete is, melyek különösen a magyar szinkronban, jól „megfűszerezve” megmérgezi a nézők lelkét és elméjét, eltávolítva őket Krisztustól. És ha a Jó Pásztoról távol kerül az Ő báránya, vajon kinek a karmai közé fog esni...?

A pusztában vándorló, Egyiptomból nemrég kijött Izrael népét Szabadítójuk a legsúlyosabb büntetést helyezve kilátásba óvta e bűntől, mégis egy napon az Urat tisztelő nép közepette, veszekedés közben az egyik férfi káromolta az Isten nevét. Ekkor így szólt az Úr Mózeshez: „Vidd az átkozódót a tábortól kívül, és mindazok, akik hallották, tegyék kezüket annak fejére és kövezzék agyon azt az egész gyülekezetet.” (3 Mózés 24:14) Ma egyesek számára talán túl szigorúnak tűnhet e büntetés, de nézzünk csak körül: hová fajult napjainkra az a társadalom, ahol sem Istent nem félik, sem az embert nem tisztelik...?

Másrészt, többször hallottam már a következő véleményt: „Hát, igen, X vagy Y nagyon jó mesterember, és **Az akciófilmek hőseinek nyelvzete és viselkedése erőteljes befolyást gyakorol a fiatal nemzedékre** >

a szíve is arany, csak sajnos a szája csúnya...” Erre az Úr Jézus szavaival válaszolhatunk: „Mert a szívnek teljességéből szól a száj.” (Máté 12:34) Itt arról van szó, hogy amivel a szív telve van, és ami túlcserül a szívünk kelyhéből, abban részesítjük környezetünket, annak áldására vagy átkára. Tehát, amilyen a beszédünk, olyan a mi szívünk is.

Milyen az én és a te beszéded, kedves Olvasó? Mit hallanak tőlünk gyermekeink, barátaink, ha esetleg nem találjuk a kulcscsomókat, vagy véletlenül ujjunkra ütünk a kalapáccsal? Milyen szavak szállnak fel a menny felé autózévezetés vagy a vasárnap délutáni focizás közben, örökre beíródva tanúságul életünk krónikájába?

E parancsolat ugyanakkor nem csak a káromkodást tiltja, amit szíve mélyén mindenki bűnnek tart, hanem Istennek, a mi Urunk és Megváltónk nevének indulatszóként, örömlényben-bánatunkban való helytelen, „hiába” való használatát is. Amikor ezt elkezdjük gyakorolni, fokozatosan elveszítjük Isten iránti tiszteletünket, és szívünkben, életünkben kihál az Istenfélelem.¹ „De mondom

¹ Melynek hiánya azután kimondhatatlan szenvedés forrásává válik az egész emberiség számára.

nektek, hogy minden haszontalan szóról, amelyet kimondanak, számot fognak adni az emberek az ítélet napján.” (Máté 12:36)²

Ennek értelmében minden trágár, obszcén, gyalázó beszéd, mely népünket kiskortól kezdve megmértelyezi, és amellyel az Isten képére és hasonlatosságára teremtett embertársunkat illetjük, annak Alkotóját is megsérti úgy, ahogy nekünk is fájdalmat okozna, ha azt hallanánk, hogy valaki a szeretett gyermekünket gonosz szavakkal szomorítja meg...

Mindezekre gondolva Pál apostol ekképpen inti az akkori keresztényeket:

„Semmi rothadt beszéd a ti szátokból ki ne származzon, hanem csak amely hasznos a szükséges építésre, hogy áldásos legyen a hallgatónak. (...) Minden mérgesség és fölgerjedés és harag és láрма és káromkodás kivetessék közületek minden gonossággal együtt.” (Efézus 4:29,31) „Most pedig vessétek el magatoktól ti is mindazokat: haragot, fölgerjedést, gonoszszókat és szátokból a káromkodást és gyalázatos beszédet.” (Kolossé 3:8)

Ugyanakkor, e parancsolatnak van egy másik, átvitt értelme is. Amikor egy lány férjhez megy, új családot vesz fel – a férjéét. Az Egyházat a Biblia mint Krisztus menyasszonyát mutatja be³, és így mi, mint keresztények, mint az Ő Egyházának tagjai – melyben Ő a Fő, mi pedig a „test-

² Az Új Protestáns fordítás szerint
³ Jelenések 19:7-8

részek”⁴ – a Krisztus nevét vettük fel. De vajon miként viseljük az Ő nevét? „Hiába vettük-e fel”, méltatlanul neveztetve keresztyéneknek, azaz „krisztusiaknak”, avagy dicsőséget hozunk az Ő nevére életünk és példánk által?

Elszorult szívvel, de Isten kegyelmében, irgalmában és újjászülő erejében bízva búcsúzunk Jakab és Pál apostolok szavaival:

„Közeledjete az Istenhez, és közeledni fog hozzátok. Tisztítsátok meg kezeiteket, ti bűnösök, és szenteljétek meg szíveiteket ti kétszívűek. (...) Alázzátok meg magatokat az Úr előtt, és felmagasztal titeket.” (Jakab 4:8,10)

„A ti beszédetek mindenkor kellemetes legyen, sóval fűszerezett...” (Kolossé 4:6)

(J.E.)

A szeretetet beszédünk is tükrözi

4 Efézus 4:15-16

Egészségünk:

Az alkohol – áldás vagy átok?

(folytatás az első oldalról)

Az Egyesült Államokba is átgűrűzött e mértéktelen szokás, ahol azután a 19. században beindult az alkohol fogyasztását fékezni próbáló Mértékletességi Mozgalom. Akkoriban, a dohánnyal és az ópiummal együtt, az alkoholos italokat is gyógyszernek tartották.

Mi a helyzet minálunk? Még nem feleltük, hogy a kommunista időkben baj esetén a hotelekben levő „shoppokból” beszerzett drága whiskyvel és külföldi cigarettával kellett az orvosoknak és más befolyásos embereknek kedveskedni, az akkor egyre hasznavehetlenebb pénzt tartalmazó boríték helyett vagy mellett...

Belépésem az alkohol birodalmába

Gyermekkoromban, amikor először csak a sör habját volt szabad „meginnom”, alig vártam a napot, amikor én is nagy leszek, és a na-

gyok, addigi megfigyeléseim szerint oly fontos italához teljes jogom lehet... Ez a nap el is jött, amikor 1980 nyarán szüleimmel a román tengerparton voltunk.

–Most már betöltöttem a 14. évedet, kaphatsz te is egy koktélt – mondták. Áhítattal figyeltem, amint az egyik bárban a pincér egy fél napi fizetésnek megfelelő összegért számos déli gyümölcsöt helyez sorban egy magas pohárba, miközben mind egyik rétegre különböző, egzotikus italokat tölt. Azóta sem láttam ilyet! Az eredmény egy rendkívüli, bódító illatú kompozíció lett, amelyet szívószállal kiittam, majd a szeszes ízű gyümölcsöket kiskanállal megettem. Ezután kimentünk a napfényben fürdő sétányra. Azonban alig

tettem meg néhány lépést, hirtelen úgy éreztem, mintha a lábam térdtől lefele megbénult volna: egyáltalán nem tudtam mozgatni! Egy szerencsére a közelemben levő padra roskadva, rémületemben sírni kezdtem, édesanyámmal együtt, nem tudván hogy most mi fog történni... Egy fél óra elteltével azonban fokozatosan visszatért az erő lábamba, és újból képes voltam járni. Mi volt ez?

Ma már úgy magyarázom, hogy az addig alkoholhoz nem szokott idegrendszerem a hirtelen adagolt sokkot kapott, és ez a lábamat érintette. De azután – jöttek a líceumi évek, a bulik, a sulis utáni sörözések, és lassan hozzászoktam az élet e fontos tartozékához.

Kedves Olvasók! El tudnánk-e képzelni az életet alkoholos italok

A Neptun üdülőhelység egyik vendéglője előtt

Az alkohol királya – angol nyelvű mértékletességi plakát a XIX. század elejéről

nélkül, de úgy, teljesen...? Hisz ez az anyag „aranyozza be” ünnepeinket, hétvégeinket, a baráti együttléteket... A magyar ember iszik örömben, de iszik bánatában is, sőt, akár unaloműzőnek is milyen hasznos a pohár, avagy az esti jutalmat jelentheti, amelyet egy nehéz nap után megérdemlünk...

Mikor idáig jutunk a beszélgetéssel, el szoktam mondani azt, hogy én már 1992-től nem fogyasztok szeszes italt, s ekkor egyesek, kiknek a családjában az alkohol már addig is rendkívüli problémákat okozott, mégis így felelnek: – De hát egyáltalán...? Azért egy-egy pohárkával csak lehet, meg hát ha vendég jön, meg ünnepekkor... hiszen nem kell túlzásba vinni...

Az ostya

A '90-es évek elején alkalmam volt részt venni egy Aradon megszervezett egészségügyi sorozaton, melynek keretében az Egyesült Államokból érkezett orvosok tartottak az egészség különböző területeit érintő felvilágosító előadásokat. Máig sem felejtettem el azt a különös esetet,

amelyről egyikőjük beszélt.

Egyik alkoholfüggő pácienséről volt szó, aki elmesélte orvosának élete történetét. Mint mondta, kiskorában általában nyomott, szomorú hangulat uralkodott felette, és nem tudott úgy örvedeni az élet apró-cseprő dolgainak, mint társai. Ez így is volt addig, amíg egy napon első áldozóként először ízlelhette meg a borba mártott ostyát¹. Ekkor, egy pillanat alatt, mintha a világ más színbe öltözött volna – derűs hangulat és jóleső érzés lett úrrá felette, úgy hogy alig várta a következő

vasárnapi misét, hogy annak végeztével újból az oltár elé járulhasson... és a tapasztalat megisméltódott.

A kisfiú lassan rájött arra, hogy abban a borban van valami, ami ezt az érzést okozza, és keresni kezdte az alkalmakat, amikor titokban belekóstolhat a felnőttek italába. Ez így folytatódott tizenéves korában is, míg azután, mint húszas éve elején álló fiatalember, teljesen alkoholfüggővé vált, s végül orvosa segítségét kérte.

Mi történt itt? Az orvos magyarázata szerint, a szervezetünkben az endorfinok a jó érzésért felelős hormonok, melyek normális esetben mozgás közben, a természet szépségét csodálva, vagy kellemes helyzetekben, barátaink, szeretteink körében tartózkodva termelődnek, elárasztva agyunkat és a boldogság hangulatát eredményezve bennünk. A probléma viszont az, hogy az alkoholt már a gyermekük fogantatása idejében rendszeresen fogyasztó szülők gyermekeinél ez a funkció

¹ A Római Katolikus Egyházban a gyerekek 7–8 éves korban részesülnek először az Úrvacsora katolikus megfelelőjében.

fékeződhet, és inkább csak az alkohol jelenlétében indul be. Ekképpen, az ilyen gyermekek élete, teljesen józan állapotban szürkébb, szomorúbb mint az ugyanolyan körülmények között levő, endorfint normálisan termelő gyermekeké. Az alkoholfüggőségre való hajlam tehát így módon öröklődhet, szinte előre be lévén programozva.

Kedves Szülők! Álljunk meg egy pillanatra, és gondolkozzunk el, milyen példát és örökséget hagyunk gyermekeinkre? Biztosak vagyunk-e abban, hogy semmi veszélyt nem jelent ez a szokás, és mindig urai leszünk a helyzetnek, s ugyanígy családkunk, gyermekeink is?

Táplálék vagy mérge?

Az alkohol, habár jelentős az energiatartalma², mégsem tekinthető valódi élelmiszernek, mivel az éhségérzetet elveszi ugyan, de ezzel egyidőben nem szolgáltat megfelelő tápanyagokat szervezetünknek („üres” kalóriákat képvisel). Ezen kívül a szervezetünk mérgeként tekint rá, és azonnal harconi kezd ellene, megpróbálva – bizonyos, a májat nagyon megerőltető folyamat által – kiküszöbölni azt a vizelet, izzadás, kilégzés és egyéb utak révén. A rendszeres, akár kismértékű alkohol bevitele is hosszú távon a májsejteket károsítja, a májcirrózis nevű halálos betegséget okozva. Ezen kívül a gége, nyelöcső, hasnyálmirigy, gyomor és számos más szerv rákjáért is felelős lehet, különösen ha oly gyakori kísérőjével, a dohányzással együtt fejtheti ki hatását.

A lányom, Erika, aki a marosvásárhelyi fogorvosi egyetemen tanul, el 2 700 kilokalória 100 grammonként (pl. a kenyér kb. 300, a cukor 470, míg a zsír, olaj 960 Kcal-át tartalmaz 100 grammonként)

Elsőáldozó gyerekek

mesélte, hogy egyik tanárjuk miként magyarázta az alkohol eme hatását:

„Az alkohol egy zsiroidó szer. Mármost: a gyomor és a vékonybél nyálkahártyáján keresztül a véráramba kerül, az pedig a sejtekhez szállítja. Az alkoholmolekula ekkor megtámadja a sejtet azáltal, hogy a sejtfalban levő koleszterint is tartalmazó lipoproteint³ oldani kezdi. A kettős lipoprotein rétegből álló sejtfal tönkremegy, és a sejt elpusztul.” A rendszeres alkoholbevétel pedig rengeteg sejtet pusztít el, leginkább az alkoholt lebontani hivatott májban, ennek és számos más szerv betegségének vetve meg az alapját.

Az említett hatásokon túl, az alkohol az idegrendszert is megtámadja, idegességet, álmatlanságot, sőt az évek során súlyos pszichés és jellembeli elváltozásokat okozva. Másrészt, a fogyasztást követően nagyon gyorsan az agyunk homloklebenyébe jut, és ott befolyással lesz az e zónában levő döntési központunkra, percek belül megzavarva a helyes gondolkodást. Ezért is történt, hogy bár régebben a közlekedési törvények megengedték bizonyos mértékű alkohol fogyasztását autóvezetés előtt, a rossz tapasztalatok miatt ez mára már teljesen tiltott dolognak számít.

És közülünk is kicsoda szállna fel

³ Lipoproteinek: a sejtfalba beépülő, zsírt, fehérjét és koleszterint tartalmazó bonyolult összetételű anyagok.

egy olyan repülőgépre, amelynek pilótái nem teljesen józanok...? Igen, de hát otthon, munka után... mondhatná valaki. De honnan tudhatjuk, mit hoz a következő perc? Mikor történik egy baleset, vagy valaki a családból megbetegszik, avagy hirtelen szükség lesz rám – de hogyan segíthetnék, ha bódult, nem teljesen beszámítható állapotban vagyok? S ha Isten Gondviselése folytán nem is történne semmi baj, igazságos-e szeretteimmel szemben, hogy esténként, amikor végre a család együtt lehet, legtöbbször ezen anyag befolyása alatt lássanak, megfosztva őket legjobb önmagamtól – amit különben a nap folyamán a munkahelyemen, idegen emberek esetében nem engedhetnék meg magamnak...?

Ami pedig azt az egy-egy pohárkát illeti...

Droghatás

Az alkohol drogként, azaz kábító- és izgatószerként⁴ viselkedik. Ezeknek pedig megvannak a maguk törvényei. Egyikük úgy szól, hogy – a szervezetnek az illető anyaghoz való hozzászokása miatt – foko-

⁴ Pontosabban: a tudatmódosítószerkesz csoportjába tartozik

zatosan egyre nagyobb adag szükséges ugyanazon eufórikus⁵ hatás elérésére, melyhez előzőleg a kisebb adag is elég volt. Tehát: a fiatalember egy-egy sörrrel kezdi, majd ezek szaporodni kezdenek. Évek múltán a sör mellett megjelenik a hatást felfokozó, kísérő tömény ital, majd egyesek ezután már csak a minél erősebb tömény szeszes ital után vágnak.

Sokan úgy gondolják, az alkoholizmus akkor kezdődik, amikor az embernek naponta kell az ital, sokszor már reggeltől kezdve, és rájön, hogy enélkül már nem tud megenni. A legtöbben pedig csak a testi-lelkileg tönkrement, mindenét elvesztett, a társadalmi létra legaljára került embereket tartják annak. Ennél szigorúbb vélemény az, amikor a „szociális ivókat” is – kik naponta talán még nem, de azért mindenképpen alkalmakkor szívesen isznak – már veszélyes helyzetben levőknek tartja.

Valójában azonban az alkohollal való veszélyes játék már az első pohárral elkezdődik, s egyedüli biztonságunk csak az lehet, ha teljesen távol tartjuk magunkat ezen emberi erőt messze meghaladó anyag minden cseppjétől.

Íme, miképpen figyelmeztet minket a Példabeszédek könyve:

„Ne nézd a bort, mily veres színt játszik, mint mutatja a pohárban az ő csillogását: könnyen alá csuszamlík. Végre, mint a kígyó, megmar, mint a mérges kígyó, megcsíp. A te szemeid nézik az idegen asszonyt, és a te elméd gondol gonosztságot.” (Példabeszédek 23: 31–33)

⁵ Eufória – bódult örömlámpa

Csak teljesen józan pilóta vezetheti a gépet

Tehát, az Úr itt azt mondja, hogy nem csupán ne érintsük, hanem rá se nézzünk az itallal telt pohárra, annak ígéző és romboló hatása miatt.

–Hohó, álljunk csak meg egy percre – mondhatná most valaki. – *Ha mindez így van, akkor Isten miért teremtette meg az alkoholt...?*

Valóban Isten teremtette?

Azt olvassuk a Szentírásban, hogy Isten kezdetben mindent tökéletesen megalkotott, azaz nagyon jó volt: „És látá Isten, hogy minden, amit teremtett vala, ímé igen jó.” (1 Mózes 1:31)

Tehát, ha minden *igen* jó volt, akkor ez azt jelenti, hogy *a rossz*, minden tartozékával – a halállal, elmúlással – együtt, még nem létezett. A halál csak a bűneset után hatolt be világunkba, Isten megengedve ezt azért, hogy itteni próbaidőnk idejét és szenvedéseit lerövidítse. A bűnesetig tehát nem volt rothadás, lebomlás sem, mivel az emberrel együtt az állatok és a növények sem voltak még a pusztulásnak alávetve. Márpedig az alkohol, mint tudjuk, a gyümölcsök rothadását kísérő erjedés folyamatában,⁶ a cukrok erjedését előmozdító élesztőgombák révén keletkezik. Ez pedig valamikor a bűneset utáni időszakban jöhetett létre. De kinek volt érdeke az Isten által a mi áldásunkra szánt növényi eledelből egy ilyen anyagot nyerni?

A Szentírás lapjairól megtudhatjuk azt, hogy e világban egy másik hatalom is munkálkodik, mely – az Istennel ellentétben, ki minden jónak forrása – a rossz kigondolására és véghezvitelére törekszik⁷, kihasználva az önző emberi lény ön- és környezetpusztító tevékenységét is. Így hát nagyon valószínű, hogy e fellázadt, de rendkívül intelligens, gonosz lénynek a munkája nyomán jöttek és jönnek létre az újabb meg újabb vírusos

⁶ A gyümölcs, gyümölcslé természetes úton erjed, míg a gabonát különleges eljárás útján, a keményítőt cukorrá alakítva nyernek alkoholt

⁷ „Józanok legyetek, vigyazzatok: mert a ti ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroszlán szeretejár, keresvén, kit elnyeljen.” (1 Péter 5:8)

és más betegségek, mérgező növények, gombák, nem szólva a többi rossz dolog bekövetkeztéről – úgy mint a számos baleset, katasztrófa és háború. Ha ez így van, akkor Sátán és angyalai, valamikor a múltban, behatolva a Természet laboratóriumába, a Teremtőtől kapott tudásukat helytelen módon felhasználva

érhették el azt, hogy a szénhidrátokból – számos, bonyolult reakció révén, de időben nagyon gyorsan – többek között etil-alkohol is keletkezzék.

Kedves Olvasók!

Mai, megromlott világunkban melyik szülő engedné, hogy gyermeke az erdőben leszedett bármiféle gombát megegyen? Ugye hogy gondosan megválogatjuk azokat, ismerve a lehetségesen bennük rejlő halálos veszélyt? Ugyanígy nagyon ügyelünk, ha vipera-gyanús környéken járunk, másrészt óvakodunk patkánytól, kullancstól, szúnyogtól, döglégytől, ismerve, milyen fertőzést terjeszhetnek, s ugyanígy a penészes, romlott ételektől... Miért ne használnánk hát ugyanezen bölcsességünket a kábító- és tudatmódosító szerként viselkedő káros anyagok: a dohány, alkohol, koffein, - avagy „durvább” rokonaik, a heroin, marihuána, LSD, stb. esetén is...?

Keresztény emberekként azonban itt rögtön felvetődhet egy kérdés, mely talán egyes olvasóinkban már eddig is felötlött:

–De hát Isten nemde megengedte a Bibliában az alkoholos italok fogyasztását, sőt maga az Úr Jézus is e földi munkássága során fogyasztotta, sőt megáldotta a bort...?

Ezennel egy rendkívül fontos problémához értünk, amelynek helyes megértésétől függhet sokak e földi boldogsága és majdani örök élete is

A pálinka alapanyaga, a cefre

A részegítő italok és a Biblia

Számos könyv és tanulmány jelent meg e témában, de a cikkünk terjedelme miatt mindezeket nem mutathatjuk be.

Kedves Kalotaszegiek!

Isten valóban *megengedte* a történelem folyamán az erjedt bor fogyasztását, úgy, ahogy megengedte a többnejűséget és a rabszolgatartást is, de sohasem tekintette igazán jónak ezeket. Azonban látta, hogy az emberek, bűnösségük miatt ezekre vágnak, és ezért, habár tudta, hogy nincsenek gyermekei javára, mégis ideig-óráig megtűrte és törvénye által szabályozta azokat. Például, az Ószövetségben az ároni papok esetében azt olvassuk, hogy Isten elé járulásukkor halálbüntetés terhe mellett tilos volt számukra az alkohol fogyasztása:

„Bort és szeszes italt ne igyatok, te és a te fiaid veled, mikor bementek a gyülekezet sátorába, hogy meg ne haljatok.(...) Hogy különbséget tehesetek szent és közönséges között, (...), és hogy taníthassátok Izrael fiait...” (3 Mózes 10:9–11)

Másrészt ott vannak az olyan figyelmeztetések is, mint amelyet már előbb bemutatunk a Példabeszédek könyvéből. Valóban, a Biblia beszámol arról, hogy Noé is ivott és lerészegedett, majd fiai mezítelenül találtak rá⁸, és Lótót is – Szodomában kitanult módon - erjedt borral kábították el lányai, azért, hogy lealjasító, vérfertőző kapcsolatra léphessenek

⁸ 1 Mózes 9: 20–22

Mérges gomba

vele⁹... de ezen szégyenletes események melyike hozná meg egy - Isten Szentlelkére még érzékeny - keresztény kedvét az italozásra...?

„A bor csúfoló, a részegítő ital háborgó, és valaki abba beletéved, nem bölcs!” (Példabeszédek 20:1)

Most pedig lapozzuk fel az Újszövetséget!

A kánai menyegző (János 2:1–11)

Talán már a címről is eszünkbe jutott az Úr Jézus legelső csodája, melyet ez alkalommal hajtott végre, amikor is, egy valószínűleg szegényebb sorsú fiatal párnak az esküvőjén vett részt. Amikor a borból kifogyva a fiatalok kellemetlen helyzetbe kerültek, az Úr megsajnálta őket, és a nagy víztárolásra használt kövedényekben levő vizet¹⁰ borra változtatta.

Első olvasatra azt gondolnánk, hogy Jézus itt sok-sok alkoholos ital elfogyasztására adott lehetőséget. Csakhogy, az itt bornak fordított görög szó, az *oinosz* (mivel az Újszövetségnek ez az eredeti nyelve), a szótárak szerint mind *bort*, mind *mustot* jelenthet. Azaz, a fordítótól – mint amilyen Károli Gáspár volt – függ, hogy erjedt vagy erjedetlen szőlőlevet lát az *oinosz* szóban. Az európai – magyar, román, angol és más – fordítókra valószínűleg erős behatással lehetett saját kultúrájuk. Körülnéztek hazájukban, és úgy gondolták: Ha esküvő volt, akkor bizonyosan szeszes italt ittak! De vajon hogyan fordítaná ma ezt a szót egy onnan, a Közel–Keletről származó muzulmán, akinek ősei, és egész környezete már

⁹ 1 Mózes 19:32–36

¹⁰ A hat köveder mindegyikében két-három metrétá fért (a tudósok szerint 1 metrétá kb. 30–40 liter lehetett). Összesen tehát több mint 600 liter bort teremtett az Úr. (János 2:6–8)

több mint ezer éve kerülik az alkoholos italok használatát...?

És főleg: hogyan gondolkozott maga az Úr Jézus?

A Szentírás tanúsága szerint Istennél, az Atyánál nincsen változás.¹¹ Így hát lehetetlen lenne azt gondolni, hogy Isten egyik pillanatban a papokat arra figyelmeztesse, ne igyanak, azért hogy a népet tiszta fejvel tanítani tudják, avagy máshol arra kér, hogy a részegítő borra rá se tekintsünk, s mégis, most e helyzetben, pár száz év múltán, Fia által, – aki saját tanúsága szerint is egy volt Ővele¹², és aki Mennyei Főpapként¹³ minden papnál nagyobb – e hatalmas mennyiségű részegítő italt nyújtsa a házasságkötés szent alkalomára összegyűlteknek.

Jó, mondhatná valaki, de pontosan itt, a kánai menyegző alkalmával olvassuk a násznagynak a vőlegényhez intézett szavait is: „Minden ember a jó bort adja fel először, és mikor *megittasodtak*, akkor az alábbvalót: te a jó bort ekkorra tartottad.” (János 2:10)

E vers szerint, az esküvőkön való ittas állapot megszokott lehetett ezen ember és talán a többi vendég számára is – így hát esetleg ez alkalommal mégiscsak erjedt borról lenne szó?

¹¹ „Minden jó adomány (...) felülről való, és a világosságok Atyjától száll alá, akiben nincs változás, vagy változásnak árnyéka.” (Jakab 1:17)

¹² „Én és az Atya egy vagyunk” (János 10:30)

¹³ Zsidók 4:14–15

A román, Cornilescu féle fordítás a *mikor megittasodtak* kifejezést így adja vissza: „când au băut bine” – azaz, *amikor jól, eleget ittak*. Ha ez a közelebbi fordítás, akkor a dolog nagyon leegyszerűsödik: bármely szívélyes háziasszony, ha lehet, először a jobb ételt vagy italt adja fel, s mikor már eleget ettek és ittak vendégei, akkor kerül elő az esetleg picit szárazabb kalács, avagy nem olyan tökéletes alma vagy egyéb gyümölcs...

És még egy eset...

Az Úrvacsora szereztetése

A kovásztalan kenyerek ünnepének első napján¹⁴ az Úr Jézus egy helyet keresett, ahol a keserű füvekből, sült bárányhúsból és kovásztalan kenyérből álló, az Ószövetségben általa 1600 évvel ezelőtt elrendelt pászkavacsorát¹⁵ elköltheti a tanítványokkal. Ennek elemeiből választotta ki azon a csütörtök estén a kovásztalan kenyeret, amely az ő megtört testét hivatott jelképezni, és a bort, melyet az idők folyamán a zsidók ezen ünnepi vacsora részévé tettek¹⁶. A szőlő az Ótestamentumban Izrael jelképe volt¹⁷, az Úr pedig földrejövele alkalmával is, már a munkássága folyamán az igazi szőlőtőhöz hasonlította magát, tanítványait pedig a szőlővesszőkhöz¹⁸.

¹⁴ Máté 26:17-19

¹⁵ 2 Mózes 12:8

¹⁶ Máté 26:26-28

¹⁷ Ézsaiás 5:7, Jeremiás 2:21

¹⁸ János 15:5

Muzulmán alkoholmentes esküvő

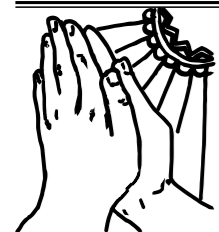
Az utolsó vacsora (Harry Anderson festménye)

A kérdés ismét ugyanaz: az itt újból meglejelenő, Károli által ugyancsak bornak fordított *oinosz* szónak mi lehet az igazi értelme? Must vagy bor?

Először is, az Úr büntelen testét kovásztalan kenyérnek kellett jelképeznie, mivel az Egyiptomban használatos, onnan eredő kovász a bűn jelképe volt.¹⁹ Ennek nyomán felvetődik egy új kérdés: Ha az Úr testét nem képviselhette kovászos, fermentációs folyamaton átesett kenyértészta, akkor szent vérenek jelképéül használhatott-e erjedt szőlőlevet?

Ugyanitt újból eszünkbe jut a már említett, a szolgáló papoknak adott, alkoholfogyasztást tiltó parancs is – itt pedig Főpapunk a világtörténelem és a Megváltási Terv legfontosabb mozzanatára készült: az emberiségért elszenvedett engesztelő

¹⁹ „Azért ne a régi kovással ünnepeljünk, sem rosszaságnak és gonoszságnak kovászával, hanem tisztaságnak és igazságnak kovásztalanságában.” (1 Korintus 5:8)

Ima-sarok

„... mindig imádkozni kell, és meg nem restülni!”

(Lukács 18:1)

áldozatára. Gondolhatná-e valaki azt, hogy Isten Fia, aki néhány órára rá a kereszthalál kínjait enyhítendő sem fogadta el a könyörületből felé nyújtott kábító keveréket²⁰, itt mégis részegítő italt fogyasszon, a legnagyobb kísértés órája előtt álló tanítványjaival együtt...?

S egy másik gondolat: a poharat felemelve az Úr így szólt: „*Mondom pedig néktek, hogy mostantól fogva nem iszom a szőlőtökének ebből a terméséből mind ama napig, amikor újan iszom azt veletek az én Atyámnak országában.*” (Máté 26:29) Tudjuk, hogy a mennyek országában többé nem lesz halál²¹, s ugyanígy romlás, enyészet sem. Tehát, ha az Úr azt mondja, hogy a szőlőtőnek azt a termését, amit a kezében tartott, majd csak ott issza újból velünk, akkor, ugyanazon

²⁰ „És mirhás bort adnak vala neki inni, de ő nem fogadta el.” (Márk 15:23)

²¹ „... és a halál nem lesz többé, sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé...” (Jelenések 21:4)

Ebben a hónapban imádkozunk:

• *Kalotaszeg lelkipásztoraiért.* Az Úr áldja meg őket hittel, szeretettel és lelkerővel a rájuk bízott munka végzésében, hogy majdan, családjuk és gyülekezetük minden tagjával bevonulhassanak, Isten kegyelméből, a mennyei Jeruzsálem kapuin.

• *Az anyagi nehézségben levőkért.* Drága Teremtő Istenünk, kérünk könyörülj a nyomorúságban, bajban

italról lévén szó itt is és ott is, logikus lenne azt gondolnunk hogy már az utolsó vacsorán is egy erjedetlen terméket használt, hisz a mennyben már nem lesznek erjedt, alkoholos italok.

Az alkoholos italok fogyasztásának kérdése is illeszkedik a többi, vitatott Bibliai probléma körébe: a helyes válasz bizonyosságát személyes Igekutató, ima és elmélkedés gyümölcseként fogjuk elnyerni azon Tanító által, kit Urunk, mennybenmenetele előtt hátrahagyott: „Ama Vigasztaló pedig, a Szent Lélek, akit az én nevemben küld az Atya, az mindenre megtanít majd titeket...” „De amikor eljő amaz, az igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra.” (János 14:26, 16:13).

Csak hogy egy dolog ráébredni az igazságra, és más dolog gyakorlatba is ültetni azt. Ki segíthet nekünk változtatni valamin, amiről bár tudjuk hogy nem helyes, mégis esetleg már életünk részévé vált?

„*Mert Isten az, aki munkálja beneteket mind az akarást, mind a munkálást (véghezvitelt) az ő jó kedvéből.*” (Filippi 2:13)

Az Úr segítsen meg mindannyiunkat hogy e téren is az Ő útján haladjunk. Ámen.

Jancsó Erik, Szászfenes

Kovásztalan kenyér (macesz) készítése

gyötrődőkön, a mindennapok bizonytalansága miatt megfáradtakon. Add, hogy szemeinket hit által, bízón felemelhessük Rád, pillanatig sem kételkedve abban, hogy Te soha nem hagyod el a Hozzád kiáltókat, és nem próbálsz meg minket erőnk felett, hanem kellő időben kirendeled a szabadulás útját. Ámen.

Szeretettel várjuk bárkinek az imacéljait a szerkesztőség címére.

A hónap receptjei

Vegetáriánus egybensült fasírt

Két csészényi szójagranulátumot egy kis ételízesítővel leforrázunk, és pár percig állni hagyjuk. Előkészítünk: 1 csésze (200 ml) főtt rizset, fél csésze darált diót, 1–1,5 csésze paradicsomlevet, 1 evőkanál hántolt (nyers vagy pirított) napraforgómagot, fél csésze tenyerünkön elmorzsolt zabpelyhet. Két közepes hagymát apróra vágunk, s egy kis vizes olajon megpárolunk. ezután jól összekeverjük az összes fenti hozzávalóval. Ízlés szerint sózzuk majd egy vagy többféle fűszerrel ízesítjük: zöldpetrezselyem, csombord, bazsalikom, majoranna. Ha akarjuk, 1–2 tojást is keverhetünk hozzá. A keveréket olajjal kikent formában kb. 45 percig sütőben sütjük. Burgonyapürével,

párolt zöldségekkel (murok, kelbimbó, zöldbab) és kedvenc szószunkkal tálalhatjuk.

(Forrás: *A Mezőmésesi Életmódközpont Szakácskönyve*)

Kaporszósosz

Egy csokor zöldkaprot apróra vágunk, s egy kis forró olajban megforgatunk. Rögtön hozzákeverünk 2–3 kanál lisztet, megkavarjuk, majd ezután apránként, kavargatva, egy kis vizet adogatunk hozzá, s így 2–3 percig főzzük. Ételízesítővel, sóval, borssal ízesítjük. Burgonyapüréhez, feltétekhez illik.

Közölte:
Gál Gyuri (Both Ferkő) Erzsébet,
Mákófalva

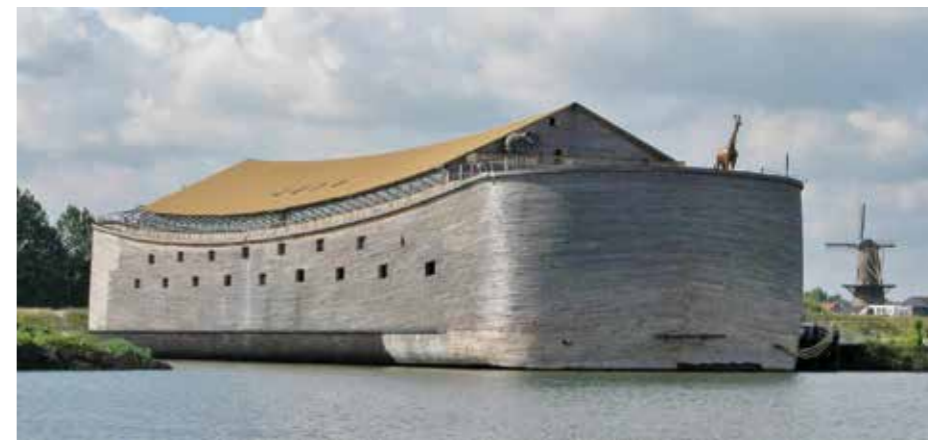
Szó-kincs

Utánam az özönvíz!

XV. Lajos (1710–1774), francia királynak tulajdonított szólás, mellyel az élvhajász király az ország és a külpolitikai ügyek egyre katasztrofálisabb állapota felől aggódóknak válaszolt. Más vélemények szerint kegyence, Madame de Pompadour jelentette ki először, a francia sereg egyik vesztes csatáját követően: „Utánunk az özönvíz!”

A közben szállóigévé vált mondás a mindenkor nemtörődömséget fejezi ki, azon emberek felfogását, akiket elsősorban csak önnön pillanatnyi jólétük foglalkoztat, nem törődve a következményekkel.

¹ Az 1757. évi Rossbach-i csatáról van szó

Noé bárkájának életnagyságú modellje. Johann Huibers holland ácsmester műve

De mire is utal az özönvíz szó?

Mint tudjuk, ez is bibliai eredetű fogalom, a Bibliában lejegyzett esemény, melyre számos más, pogány nép vallásában és legendáiban is utalást találunk.

Mózes első könyvének 6,7, és 8-ik fejezete írja le a világszéles katasztrófát. A bűnbeesés után az Éden-kertből kiűzött emberpár utódai elszaporodtak, és erkölcsileg rendkívül mélyre süllyedtek. A gonoszság

arádatának leállítására véget az Úr elhatározta, hogy egész bolygónkat vízőzonnal borítja el.² Noé azonban igaznak találta Isten, ezért felszólította, hogy egy rendkívül kemény fafajtából, a *góferből*, építsen hatalmas méretű bárkát. A bárka építése 120 évet vett igénybe, mely idő alatt Noé

² „Tekinte Isten a földre, és íme megvala romolva, mert minden test megromlott, az ő utát a földön.” „Én pedig íme özönvizet hozok a földre, hogy elveszessen minden testet...” (1 Mózes 6:12, 17)

XV. Lajos francia király

tetteivel – a bárka puszta építése által – de szavai révén is, hirdette Isten figyelmeztető és kegyelmi üzenetét.³

A Teremtést követő 1656. évben, Noé és családja, összesen nyolc személy belépett a bárkába, és velük együtt, Isten parancsára bement minden állatfaj képviselőjéből (tisztta és tisztátalan állatokból egyaránt) bizonyos számú egyed.⁴

Az özönvíz Noé életének 600. évében kezdődött, és több mint egy évnek kellett eltelnie, míg a bárka lakói újból kiléphetek a már felszikkadt földre. Eközben „Mindaz, aminek orrában élő lélek lehellete vala, a szárazon valók közül, mind meghala.” (1 Mózes 7:22)

Sokan tévesen ismerik Istent, úgy

3 „Hit által tisztelte Istent Noé, mikor megintette a még nem látott dolgok felől, házanépe megtartására bárkát készített, amely által kárhoztatá e világot ...” (Zsidók 11:7) „És ha a régi világnak sem kedvezett, de Noét, az igazság hirdetőjét, nyolcadmagával megőrizte, özönvízzel borítván el az istentelenek világát.” (2 Péter 2:5)

4 „Minden tiszta baromból hetet-hetet vigy be, hímet és nőtényét. Azokból a barmokból pedig, melyek nem tiszták, kettőt-kettőt, hímet és nőtényét.” (1 Mózes 7:2)

Madame de Pompadour

gondolva, hogy ő túlságosan jó és kegyelmes ahhoz, hogy a bűnöst megbüntesse. Ám elfelejtik, hogy Isten igazságos is, és a bűnéhez ragaszkodó, engedetlen embernek számolnia kell majd az ő ítéletével. Erről így ír Péter apostol:

„Mert készakarva nem tudják azt, hogy egek régtől fogva voltak, és föld, mely vízből és víz által állott elő Isten

szavára, amelyek által az akkori világ, vízzel elborítottván, elveszett: a mostani egek pedig, és a föld, ugyanazon szó által megkíméltettek, tűznek tartatván fenn, és az istentelen emberek romlásának napjára.” (2 Péter 3:13)

Isten nemsokára megsemmisíti mindazt, ami Szentlelke által nem tisztult meg ezen életben, és egy új világot teremt, amelyben bűn soha többé nem lesz: „De új eget és új földet várunk az ő ígérete szerint, melyekben igazság lakozik.” (2 Péter 3:13)

Ha szeretnénk ennek az új országnak polgárai lenni, akkor már most, míg tart a kegyelmi idő, oda kell jönnünk bűnbánattal Isten királyi székéhez, teljesen rábízva magunkat Fia engesztelő vérére, és kérve, hogy az ő Lelke és akarata vezéreljen bennünket életünk minden pillanatában. Ámen.

László Jenő,
(Kolozsvár)
és J. E.

Ahol a bárka megfeneklett az özönvíz végén. Az Ararát hegye Örményország felől

Mit jelent a keresztség fogalma?

A keresztség szó görög megfelelője a *baptisma*, mely a *baptiso* igéből származik, és magyar nyelvű megfelelőjével ellentétben nincs semmi köze a *kereszt* szóhoz. A szótárak szerint

alámeríteni avagy *bemeríteni* a *baptiso* szó jelentése, mind a 2000 évvel ezelőtti, azaz *koiné* görög nyelvben – melyben az Újszövetséget írták – mind a modern görögben.

Ekképpen, a görög *baptiso*: *keresztelni* ige helyesebb magyar megfelelője a *bemeríteni*, avagy *alámeríteni* szó lenne.

Keresztelő János megkereszteli az Úr Jézust – Harry Anderson (1906–1996) amerikai festő műve

Ugyanígy, Keresztelő János nevének pontos fordítása is az *Alá-* vagy *Bemerítő János* lenne.

Számos nyelvben a *keresztelni* ige és a belőle alkotott szavak a görög eredetivel rokon hangzásúak. Pl. románul a *keresztelni*, *kereszttség*, *Keresztelő János* szavak ekként hangzanak: *a boteza*, *botez*, *Ioan Botezătorul*. Angolul: *to baptise*, *baptism*, *John the Baptist*. Franciául: *baptiser*, *baptême*, *Jean-Baptiste*. Olaszul: *battezzato*, *battesima*, *Giovanni Battista*, stb.

Az Újszövetség lapjain először a Máté evangéliuma 3. fejezetében találkozunk a keresztség fogalmával. Keresztelő János megtérésre való felhívására sokan válaszolnak, és bűneiket megvallva *megkeresztelkednek*, azaz *alámerítkeznek* a Jordánban:

„Azokban a napokban pedig eljövve Keresztelő János, (...) és ezt mondja vala: Térjete meg, mert elközelített a mennyek országa. (...) Ekkor kiméne ő hozzá Jeruzsálem és az egész Júdea, és a Jordánnak egész környéke, és megkeresztelkedének vala őáltala a Jordán vízében, vallást tevén az ő bűneikről.” (Máté 3:1–2, 5–6)

Ezen emberek vízben való alámerítkezését – melyet a zsidók már régebben gyakoroltak az egy Istenhez térő pogányok esetében, azok lelki megtisztulásának jelképeként -, mint

látjuk, megelőzte az Isten részéről való üzenet meghallása, annak elhívése és a bűneik megvallása. Másrészt, egy másik helyen ezt olvassuk: „János pedig szintén kereszttel vala Énonban, Sálemhez közel, mert ott sok volt a víz.” (János 3:22) Világosan látszik, hogy ha a napjainkban szokásban levő, egy kis vízzel vagy meghintéssel történő keresztséget alkalmazta volna, akkor nem lett volna szükség „sok vízre”, valahol a természetben – hisz akkor egy dézsa víz is elég lett

volna egy-egy kis pohár megtöltésére.

Márk 16:16-ban az Úr Jézus szavait olvassuk: „Aki hisz és megkeresztelkedik üdvözül, aki pedig nem hisz, elkárhozik.”

Itt is a hit *megelőzi* a keresztséget. Azonkívül, arról van szó, hogy az *üdvözül*, aki hisz és *megkeresztelkedik* – és nem akit *megkeresztelnek* – azaz, aki tudatosan veti alá magát a keresztség kívánalmának.

A nappalink üveges szekrényében, kiskoromtól kezdve, a különböző díszes tányérok és egyéb dísztárgyak között, hosszú éveken át ott állt egy kis ezüst kehely, melybe az én nevem volt belekarcolva. „Ez az a pohár, amivel hat hetes korodban megkereszteltek a főtéri Szent Mihály templomban.” – mondták szüleim. Tehát én is keresztény voltam már, azaz Krisztus követője és tanítványa, anélkül hogy tudtam volna?

A Katolikus Egyház tanítása szerint igen – hiszen egy kis vizet a fejemre töltve elvégezték rajtam a szent keresztség aktusát – így hát csak a bérmálásnak és szentáldozásnak kellett volna következnie.

Csak hogy én akkor teljesen öntudatlan voltam, s nem is hittem semmit, s később is, felnövekedve, egy teljesen Istentagadó életet éltem...!

A Biblia szerint vajon milyen esetben érvényes a keresztség?

Öemberünk halála és egy új élet

A Római levél hatodik fejezetében Pál apostol a keresztség aktusát a régi, bűnös természetnek való *tudatos meghalásként*, és *egy új, tisztta élet kezdeteként* írja le, a bűnös voltokra ráébredő emberek esetében:

„... akik meghaltunk a bűnnek, mimódon élénk még abban? (...) Eltemettünk azért a keresztség által övele¹ a halálba: hogy miképpen feltámasztatott a Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképen mi is új életben járjunk. (...) Tudván azt, hogy *a mi öemberünk ő vele megfeszítettett*, hogy megerőtlenüljön a bűnnek teste, hogy *ezután ne szolgáljunk a bűnnek*.” (Róma 6:2,4,6)

Ez pedig semmiképpen sem érthető csecsemőkre, hisz ők addig sem szolgáltak a bűnnek!

Honnan ered hát a még mit sem tudó kisgyermek megkeresztelésének szokása?

Mint megannyi mai vallásos tradíció, ez is a századok folyamán alakult ki. A régi nagy európai katedrálisokban még ma is számos régi keresztelőmedence található, még abból az időből, amikor a keresztséget felnőttként gyakorolták. Azonban később úgy gondolták, hogy a kisgyerek az eredendő, azaz Ádámtól – szülei és felmenői révén – átörökölt bűn miatt vétkes, és így, ha a keresztség aktusa által meg nem tisztul, és véletlenül még kis korban meghal, akkor elkárhozik. Csakhogy, ez azt jelentené, hogy az ártatlan, még bűnt el nem

¹ Azaz Krisztussal

Gyermekkeresztség

A kolozsvári Szent Mihály templom

követett kisgyerekeknek az ősei bűnei miatt kellene a büntetést elszednie – ez pedig megkérdőjelezné Isten szerető és igazságos voltát. Azonban szerencsére ilyesmiről szó sincs. Jézus szerint a kisgyerekeké a mennyek országa, sőt nekünk is az Isten országa befogadásának tekintetében hozzájuk hasonlónak kellene lennünk².

Átörökölt bűnhődés...?

Isten igazságos, és semmiképpen sem bünteti meg a fiakat az atyák vétke miatt, hanem mindenki a saját igaz vagy igaztalan cselekedetei alapján lesz megítélve. Ezékiel könyvében például ezt olvassuk:

„Mi dolog, hogy ezt a közbeszédet szoktátok mondani Izráel földjén, mondván: Az atyák ettek egrest, és a fiak foga vásott meg bele? (...) amely lélek vétkezik, annak kell meghalnia! (...) S íme, ha fiat nemz, és ez látja atyjának minden vétvét, melyeket cselekszik: látja, de nem cselekszik azok szerint (...) az ilyen ne haljon meg atyja vétkéért, hanem élvén éljen. (...) a fiú ne viselje az apa vétvét, se az apa ne viselje a fiú vétvét: az igazon legyen az ő igazsága, és a gonoszon az ő gonoszsága.” (Ezékiel 18: 2, 4, 14, 17, 20)

Ezen kívül pedig ne feledjük: számunkra a Bibliának kell az egyedüli

² Márk 10:13–16

mércének lennie a vallásunk minden tekintetében, hiszen az Igének ellentmondó, vagy ahhoz hozzátevő tradíciókat Isten nem ismeri el:

„Pedig *hiába* tisztelnék engem, ha oly tudományokat tanítanak, amelyek *embereknek parancsolatai*.” (Máté 15:9)

A keresztség a Bibliában mindig tudatos, és az Ige meghallása, igaz bűnbánat, a Jézus engesztelő áldozatába vetett hit, és a Hozzá való, szabad akarat alapján eldöntött megtérés jellemzi.

Ezért hát végezetül tekintsünk át néhány erről szóló Igehelyet.

Bibliai keresztségek

Péter, pünkösdi prédikációja alkalmával így szól a Jeruzsálemben összegyűlt zsidókhoz:

„A názáreti Jézust, azt a férfiút aki Istentől bizonyosságot nyert előttetek, (...) megragadván, gonosz kezeitekkel keresztfára feszítve, megölétek. Kit az Isten feltámasztott, a halál fájdalmait megoldván (...) Ezeket pedig mikor hallották, szívökben

megkeseredének, és mondanak Péternek és a többi apostoloknak: Mit cselekedjünk, atyámiai, férfiak? Péter pedig monda nekik: Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek bocsánatára: és veszítetek a Szent Lélek ajándékát. (...) Akik azért örömet vevék az ő beszédét, megkeresztelkedének. És hozzájuk csatlakozók azon a napon mintegy háromezer lélek.” (Apostolok Cselekedetei 2: 22–24, 37–38, 41)

*Filep diakónus*³ és evangelista⁴ *Samáriában* prédikál:

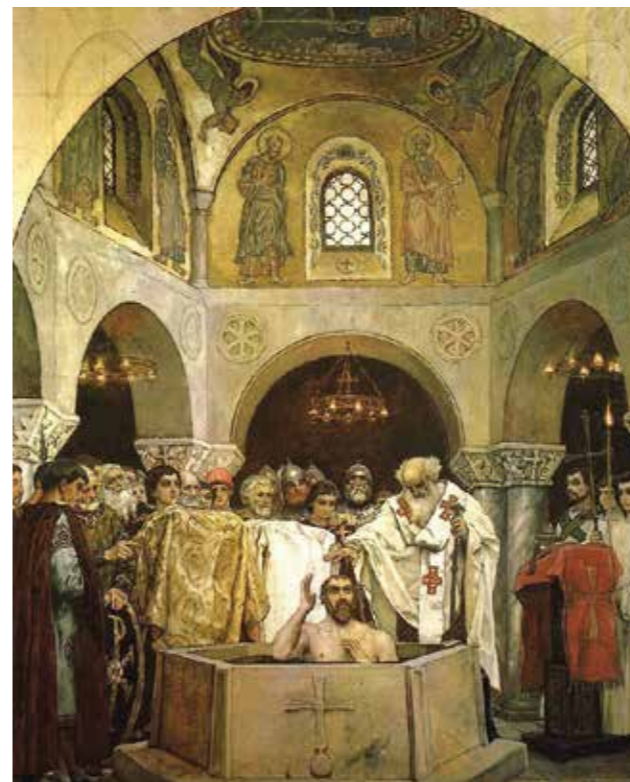
„A sokaság pedig egy szívvel, egy lélekkel figyelmeze azokra, amiket Filep mondott (...) miután hittek Filepnek, aki az Isten országára és a Jézus Krisztus nevére tartozó örvendetes dolgokat hirdeti vala, megkeresztelkedének mind férfiak, mind asszonyok.” (Ap. Csel. 8:6,12)

Kornéliusz, a római százados, „jámbor és istenfélő” volt „az egész házával egybe”⁵, és Péter érkezését várva összegyűjtötte rokonait és jóbarátait⁶. Ezekre, miután befogadták a Péter által hirdetett üzenetet, látható módon kiáradt a Szent Lélek, amire Péter ezt mondta: „Vajon eltilthatja-e valaki a vizet, hogy ezek meg ne keresztelkedjenek, kik vették a Szent Lelket miképpen mi is? És parancso-

³ Ap. Csel. 6:5
⁴ Ap. Csel. 21:8
⁵ Ap. Csel. 10:2
⁶ 24. vers

Jézus és a gyerekek (Harry Anderson festménye)

Vlagyimir kijevi nagyfejedelem keresztsége 988-ban (V.M. Vasnyecov festménye 1890)

lá, hogy keresztelkedjenek meg az Úrnak nevében.” (Ap. Csel.:47-48 versek) Itt újból világosan látszik, hogy érett gondolkodású, felelős személyek döntéséről van szó.

A filippibeli börtönőr családjával együtt tért meg, miután Isten csodálatos módon megnyitotta a börtönkapuit, ahol Pál és Silás raboskodtak:

„Az pedig világot kérve beugrott, és remegve borult Pál és Silás elé, és kihozván őket, monda: Uraim, mit kell nékem cselekednem, hogy idvezüljek? Azok pedig mondanak: Higgy az Úr Jézusban, és üdvözülsz mind

te, mind a te házádnépe! És hirdeték néki az Úrnak ígését, és mindazoknak, akik kik az ő házánál valának. (...) és megkeresztelkedének azonnal ő és az övéi mindnyájan.” (Ap. Csel. 16:29–33)

Itt valaki azt mondatná, hogy „az övéi” között talán kisdetek is voltak. Csakhogy, azelőtt azt is olvassuk, hogy *mindazoknak*, kik a házánál voltak, hirdették az evangéliumot – tehát itt olyan személyekről van szó, akik meghallhatták és felfoghatták a Jézusról szóló jó hírt.

Ugyanígy érvelnek egyesek *a Lídia esetében*, ki háza népével

együtt megkeresztelkedett (Ap. Csel. 16:15), mondván, hogy esetleg lehetett köztük még nagyon kis gyermek is. Azonban ez a feltevés ellentmondana az e témára vonatkozó többi Igének, és így nem lehet elfogadni anélkül, hogy sértenénk a teljes Szentírás kontextus elvét.

Kedves Kalotaszegiek!

Az Úr Jézus így szólt egyszer egy gazdag emberhez, Nikodémushoz: „Bizony, bizony mondom néked: Ha valaki újonnan nem születik, nem

láthatja az Isten országát.” Majd tovább folytatta: „Ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába.” (János 3:3,5)

Meg akarjuk-e látni, annyi földi szenvedés után az Isten országát? Ha igen, akkor nekünk is szükségünk van a víztől és Lélektől való újjászületésre.

A bibliai bemelegítő keresztség vize a megtisztulás és az addig elkövetett bűnök lemosásának szimbóluma, melyben őemberünk jelképes módon meghal, míg az Isten Lelke az, aki szívünk átalakítása által, az új, Isten szavára örömet hallgató embert megteremt, mely képes lesz naponta Istennel járni a keskeny úton, és végül, a Jézus Krisztus vére érdeméért örökölni az Ő mennyei országát.

Szeretnéd-e, szeretnénk-e ezt? Az Úr segítsen meg minket mindezzel az ő kegyelme által. Ámen.

Jancsó Erik,
Szászfenes

A makedóniai Filippinek – az első európai megtérések színhelyének – romjai ma

Nyerő kérdés
Tanuljunk Jézustól!

„Tanuljátok meg tőlem hogy ...”
Folytassuk a mondatot, és adjuk meg az Igehelyet is!

A válaszokat sms, e-mail vagy postai levél formájában a szerkesztőség címére várjuk. A helyes válaszadók könyvjutalomban részesülnek.

Az olaszországi Pisa XII. századi keresztelő kápolnájának medencéje

Figyelem!**Ajándékkönyv!**

ANNY WIENBRUCH:

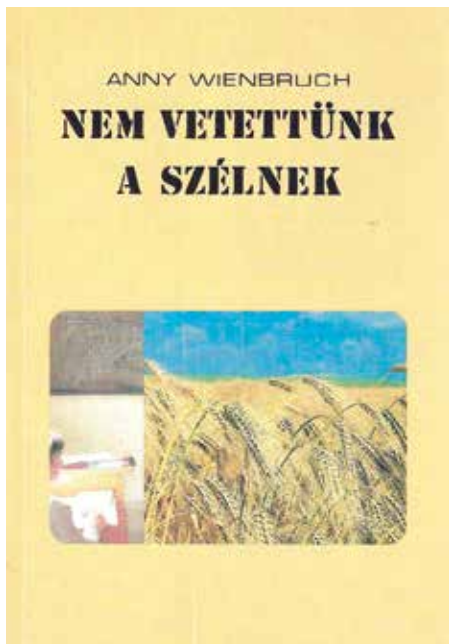
Nem vetettünk a szélnek

Anny, a fiatal elzászi tanítónő 1918 decemberében, az alig elcsitult világháborút követően kezdi el szülővárosában, Weissenburgban élete nagy küzdelmét: a szeretet, a türelem és az ima harcát, miközben jellemeket próbál nevelni és sokakat megalapozni. Harctere: a kis, érző gyermekszív – és a saját, a Nagy Tanító felügyelete alatt, különböző élethelyzetekben megsebesülő és begyógyuló, bukó és győző, de Istenének és tanítványainak szívével együtt dobbanni tanuló szíve.

Negyven év tapasztalatát felölelő, kilenc bensőséges és megkapó stílusban megírt igaz történetet rejt e kis könyv, amelynek egyetlen pedagógus asztaláról sem kellene hiányoznia.

Minden Kalotaszegen élő avagy innen származó, gyakorló vagy nyugdíjas tanítónak és tanítónőnek kérésre ingyen házhoz szállítjuk.

Kéréseiket kérjük jelezzék a szerkesztőség címein.

Figyelem! Hiba kiküszöbölés!

A múltkori, 3. számban közölt e-mail cím hibás volt, a helyes postafiók cím:

kalotaszegremeny@gmail.com

Figyelem!

Az *Egészség, Nevelés és Család Egyesület Kolozsvári Fiókja* szervezésében, immár hetedikben, **Gyermek és Ifjúsági Táborra** kerül sor, ez évben is az Erdélyi Szigethegységnek egyik festői szépségű helyén, Felső-Gyurkucán, a Bélesi tó partján.

Időtartam: 2016 aug. 15–25 között. **Ára:** 300 lej (szállás és étkezés).

A Bélesi tó Felsőgyurkucánál

Kalotaszeg: *Nádasmente:* Bács, Szucság, Méra, Vista, Türe, Mákó, Bogártelke, Daróc, Inaktelke, Egeres-gyártelep, Egeres-falu, Jegenye. *Havasalja és környéke:* Györgyfalva, Szászfenes, Lóna, Magyarfenes, Szentlászló, Léta, Gyalu, Magyarkapus, Kiskapus, Gyerővásárhely. *Felszeg:* Gyerőmonostor, Körösfő, Sárvasár, Nyárszó, Bánffyhungad, Damos, Jákótelke, Magyarvalkó, Kalotaszentkirály, Magyarókerke. *Alszeg (Almás völgye):* Ketesd, Bikal, Zsobok, Sztána, Farnas, Kispetri, Nagypetri, Váralmás, Bábony, Középlak, Zsombor.

Kalotaszeg Reménye

Szerkesztő: Jancsó Erik

Korrektúra: Orbán Hajnalka

E-mail: kalotaszegremeny@gmail.com

Tel: 0749 021 935

Postacím: 400 107 Cluj Napoca (Kolozsvár), str. Cuza Vodă (Postakert utca) nr.12 (szám)

ISSN/ISSN-L: 2501–3041

A *Kalotaszeg Reménye* egy magánkezdeményezésű havilap, melynek célja a Krisztusba és az Ő visszatéré-

A tábor folyamán a számos szabad idő tevékenység mellett hangsúlyt fektetünk a keresztény szellemi értékekre is, úgy mint a természet szeretete, a barátság, a szolgálat és a Biblia ismerete.

Ugyanakkor szeretettel várjuk a szülőket, barátokat, rokonokat hosszabb vagy rövidebb időre, vagy akár az egész időtartamra.

Feliratkozás: *lehetőleg június 30-ig.* **További információ:** a szerkesztőség telefonszámán vagy e-mail címén.

sébe vetett hitünk és reménységünk megerősítése, s amelynek révén az élet különböző területeit szeretnénk megvilágítani a Szentírás által, ez utóbbi jobb megismerésével együtt, kiemelve egyúttal Kalotaszeg keresztényi és szellemi értékeit is (templomok, tájak, reprezentatív épületek, Isten dicsőítő irodalmi alkotások, stb). Ugyanakkor, mivel az *Igemagyarázatok a szerkesztő és a szerzők személyes meglátását tükrözik*, bizonyos tekintetben különbözhetnek egyik vagy másik történelmi Egyház, vagy egyéb felekezetek álláspontjától. Ezért is nyitottak vagyunk bármikor az illető téma kedves olvasóinkkal való megbeszélésére – személyes avagy nyílt, közönség előtti formában – a keresztényi szeretet és a vallásszabadság jegyében.

Ezen kívül bármikor szeretettel várjuk visszajelzéseiket, megjegyzéseiket és kérdéseiket telefonhívás, SMS, e-mail avagy postai levél útján, a fenti címeiken. Levél esetén a borítékra kérjük írják rá:

Kalotaszeg Reménye